

z 20. listopadu 1923, pokud se týče z 20. prosince 1923 sobě vyhradila dodatečný předpis příspěvků na podkladě mzdové revise.

Pokud žal. úřad vyslovil, že lhůta promlčecí počala běžeti teprve dnem vyhlášení nař. č. 200/22, kterým se zavádí pro Zem. úřadovnu pro dělnické pojištění v Bratislavě příspěvková sazba pro pojištění úrazové, míní stížnost, že ustanovení takové (§ 4) odporuje zákonu (§ 46 zák. čl. XIX : 1907). Žal. úřad odvolává se na cit. nařízení neprávem, poněvadž ani výslovně ani obsahově se nedotýká ustanovení cit. § 46 o promlčení příspěvků.

Vzhledem k tomu však neměl nss příčiny vůbec se zabývatí otázkou, zdali § 4 cit. nař. č. 200 z r. 1922 jest v rozporu s předpisem § 46 odst. 2. Bylo proto nař. rozhodnutí, vybudované na nesprávném výkladě cit. § 46 zrušiti dle 7 zák. o ss.

Č. 6562.

Státní zaměstnanci: * Ustanovení § 6, odst. 7 zák. č. 394/22 jest použití také při výpočtu jednotného drahotního přídatku dle § 5 cit. zák.

(Nález ze dne 17. května 1927 č. 10.482.)

V ě c: Jiří S. v P. proti ministerstvu pro zásobování lidu o drahotní přídatok.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: St-l jest od 14. února 1920 ženat a má jedno dítě nar. dne 22. března 1921, jeho manželka, která jest od 1. června 1925 ve výslužbě, byla jako kanc. oficiál u min. zásob. a požívala jako taková plného drah. přídatku. — — — — —

Podáním ze 17. září 1925 domáhal se st-l podle § 4 zák. č. 394/22 přídatku na své dítě se zpětnou platností od 1. ledna 1923 částkou 1200 Kč ročně, kterýžto prý mu není vyplácen patrně na základě ustanovení čl. V, odst. 3 vl. nař. z 15. února 1923 č. 34 Sb.

O této žádosti rozhodlo min. zásob. nař. výnosem tím způsobem, že st-li sice od 1. ledna 1923 přiznalo přídatok 1200 K na jedno dítě, že mu však zároveň jednotný drah. přídatok o tutéž částku snížilo. — — —

O stížnosti uvážil nss takto:

St-l uplatňuje názor, že ani po přiznání přídatku na dítě nesmí nastati změna u jednotného drah. přídatku pro druhou třídu rodinnou, jenž mu byl vyplácen před vydáním nař. rozhodnutí, poněvadž drah. přídatky, které podle § 5 zák. č. 394/22, se slučují v jednotný drah. přídatok zmenšený o obnos, jenž dle § 4 cit. zák. připadá na příspěvky na děti, mohou býti míněny jen drah. přídatky oné třídy rodinné, do které zaměstnanec podle zákona a podle stavu své rodiny jest zařazen, nikoliv však drah. přídatky oné třídy rodinné, jejíž drah. přídatky se mu vyplácejí výjimečně na základě pozitivního předpisu zákona.

Stížnost míní, že st-l jest vlastně zařazen do třetí třídy rodinné a nikoliv do druhé, jejíž drah. přídatok se mu pouze výjimečně na základě § 4 zák. č. 495/1921 vyplácel, i jest při vyplácení tohoto drah. přídatku již šetřeno předpisu § 6 bodu I odst. 7 a § 5 zák. č. 394/1922. Názoru tomu nelze přisvědčiti.

§ 5 odst. 1 zák. č. 394/22 stanoví, že drah. přídavky stanovené čl. IX. zák. č. 541/19, dílem IV. zák. č. 186 a č. 195/20, dále mimořádné a nouzové výpomoci, stanovené zák. č. 214/20, č. 446/20 a č. 625/20 a prodloužené zákonem č. 495/21 do konce prosince 1922, zůstávají v platnosti, slučují se však v jednotný drah. přídavek, jenž zmenšuje se o obnos, o nějž se služné dle § 1 tohoto zák. zvyšuje, a o obnos, jenž dle § 4 tohoto zák. připadá na přídavky na děti.

Ustanovením tím určuje se tedy nová výměra drah. přídavku, která vznikne tím způsobem, že dosavadní drah. přídavky a mimořádné a nouzové výpomoci slučují se v jednotný drah. přídavek, jenž zmenšuje se o obnos, o nějž se služné dle § 1 tohoto zák. zvyšuje a o obnos, jenž dle § 4 tohoto zák. připadá na přídavky na děti. Toto zmenšení jednotného drah. přídavku děje se dle jasného znění zákona, které nepřipouští pochybnosti, bez výhrady.

Ve příčině ženatých státních zaměstnanců v činné službě, jichž manželka je v jakékoli veř. službě a sama požívá drah. přídavek, mimořádných, nouzových, neb jim podobných výpomocí, — a právě o takový případ tu jde — předpisoval již před účinností zák. č. 394/22 zákon č. 495/21 ve svém § 4, že takovým státním zaměstnancům budou drah. přídavky a výpomoci vypláceny ve výměře stanovené pro ovdovělé zaměstnance. Toto ustanovení bylo převzato i do zák. č. 394/22, kde v § 6 odd. I. odst. 7 výslovně stojí, že v takovém případě bude drah. příd. vyplácen ve výměře stanovené pro ovdovělé zaměstnance. V tom směru nenastala tedy u st-le žádná změna. Tímto speciálním předpisem modifikován předpis § 5 odst. 1 ve příčině výměry jednotného drah. přídavku st-lova, kterýžto jednotný drah. přídavek musí ovšem býti, jak již shora dovozeno, zmenšen jak o obnos, o nějž se služné dle § 1 tohoto zák. zvyšuje, tak o obnos, jenž dle § 4 tohoto zák. připadá na přídavky na děti.

Že by tu tedy šlo o nějaké ideální zařazování do jednotlivých rodinných tříd dle skutečného rodinného stavu bez ohledu na další zákonná omezení, jak stížnost dovozuje, nelze z jasného znění § 5 odst. 1 pojednávajícího o výměře drah. přídavku nikterak vyčísti. Ostatně nebylo by ani logické, aby — jak stížnost má na mysli — jednotný drah. přídavek st-lův dle 2. rodinné třídy zmenšil se o obnos, o nějž se služné dle § 1 zvyšuje, současně však, aby nesměl se zmenšiti o obnos, jenž dle § 4 připadá na přídavky na děti, ač oboje snížení současně, souřadně a bez výjimky se předpisuje.

Z řečeného jest vidno, že st-l pro svoji námitku nemá podkladu ani v zákonném stavu, který byl před účinností zák. č. 394/22, ani za účinností tohoto zákona, i slušelo stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 6563.

Stavební právo. — Administrativní řízení: I. * Dočasná neúčinnost oddílu III. zák. č. 88/20 nepřekáží tomu, aby přehledný a zastavovací plán pořízen byl také ohledně území, v němž je tu již platný plán polohy podle řádu stavebního, a to s tím účinkem, že divergentní ustanovení tohoto plánu pozbývají účinnosti. — * II. Přehledný a za-